

Съюзът на учителитѣ отъ професионалнитѣ училища не прави разлика между своята дейностъ и тази на Министерството. Той се смѣта и се манифестира като катраникъ къмъ него. Въ този катраникъ свободно могатъ да бъркатъ голѣмцитѣ отъ Министерството и да мажатъ колата, която притиска учителитѣ-професионалисти, изсмуква тѣхнитѣ жизнени сокове, експлоатира тѣхния трудъ и често се гаври съ тѣхната и на тѣхнитѣ семейства сждба. Нѣщо повече — ржководителитѣ на Съюза сами канятъ голѣмцитѣ отъ Министерството, за да „просвѣщаватъ и напжтствуватъ“ съюзнитѣ членове — това, което не прави никоя борческа професионална организация на наемници, били тѣ държавни или въ частното производство. Така напр., въ годишния отчетъ за 1930 год., въ отдѣлъ II — „Дейностъ и придобивки“, се казва:

„Вѣренъ на декларацията на учредителния конгресъ за искреното и разумно сѣтрудничество съ Министерството на Труда, Управ. сѣветъ и тая година покани пѣрвитѣ хора отъ това министерство да взематъ активно участие въ нашитѣ конференции. Освенъ по тая декларация, управ. сѣветъ се водѣше и по съображения, изтъкнати и въ миналогодишния отчетъ: да доведе тия хора въ учителскитѣ срѣди, гдето при една по-искрена обстановка, да се размѣнятъ впечатления и се обмислятъ заедно срѣдствата и пжтищата за задоволяване на училищнитѣ и учителови нужди“.

Като чете всичко това човѣкъ, пита се неволно: дали ржководителитѣ на Съюза не сж само едни прикрити агенти на Министерството, за да заблуждаватъ осганизираното учителство и да кощунствуватъ съ неговитѣ права и интереси?! Такава „професионална“ организация, както споменахме и на друго мѣсто, безъ преувеличение може да се квалифицира като фашистка, а, като такава, тя ще принесе само вреда и никаква полза на учителитѣ-професионалисти. Това добре се схваща отъ властѣта и тя добре го използва при всѣки удобенъ случай. Учителитѣ-професионалисти и днесъ сж гавра въ ржцетѣ на властнитѣ. Каратъ ги насилствено да пълнятъ кадритѣ на партията, къмъ която принадлежи министера*). А това ще продължава до тогава, докато не се разтури сжществуващия сега напълно неестественъ съюзъ между Министерството на Труда и Съюза на учителитѣ-професионалисти; да се измѣнятъ целѣта и срѣдствата на съюза и се съгласуватъ съ пролетарското битие на учителя, който, ако днесъ е наемникъ на държавата, окржга или общината, утре, когато го уволнятъ, ще бжде сжщо такъвъ експлоатиранъ наемникъ въ нѣкое частно предприятие, както сж наемни работници и ученицитѣ му, следъ като свършатъ професионалното училище и влѣзатъ въ производството.

Учителитѣ-професионалисти трѣбва да разбератъ още две нѣща: 1) че между господари и работници, между началници и подчинени не може да сжществува въ никакъвъ случай сѣтрудничество, което да не е прѣко въ вреда на работнитѣ, въ случая на учителитѣ, и

*) Гледай антраф. „Зловещи симптоми“ отъ М. Теофиловъ, в. „Профес. подеъмъ“, год. VI, бр. 7.